

40 47. 406.

Wiadomości o Funduszowych Summach Legacyjnych, i o Ziemiowym Funduszu Kościoła parafialnego Birztańskiego w Powiecie Kowieńskim podrozdziału.

w Roku 1838. Augusta 26. dnia sporządzone.

Mp
Wrac

1^o) Kościół Parafialny Birztański leży w Powiecie Kowieńskim i ma dwie Fundusze Summy Legacyjne.

1^o Rebli Srebrnych 2,400. zapisana, przez Księza Ignacego Miłgowskiego Plebana Birztańskiego w Roku 1810. Februarii 20. dnia, i przez samego Fundatora ulokowana na Driedzielnym Majątku Lejmy, JM. Michała Graffa Kopsalowskiego na 5. procent, za Obligiem wydanym w roku 1810. Februarii 23. dnia a w roku 1835. Julij 20. dnia Sąd Taxatorско-Екзекutoryski Majątku Lejmy przeniosł tą Summę 2,400. Rb. na Schęz Córki Jego, Maryi Grafianki Kopsalowskiej, i ulokował na Folwarku Gabryeliński nowizymy na 10. procent.

2^o Summę Legacyjną, ma Kościół Birztański Rb. 1,110. przez tegoż Księza Ignacego Miłgowskiego Testamentem zapisana, w Roku 1820. Marca 8. dnia i tegoż roku z rozporządzenia Rządu Dywersalnego Utra 13. dnia za Obligiem b. Marszałka Wileńskiego Mikołaja Abramowicza ulokowana i na Dupach zabezpieczona na Driedzielnym Jego Majątku Wotniany zwanym na 7. procent. — leż dopiero procent b. pobiera się.

Te obydwie Summy przez jednego Fundatora nadane, jeden mają, Cel, to jest: oprowadzanie Mocy Świętej spiewanej za Dupę Jego u Ołtarza N. M. P. Słapletney każdego tygodnia Brudami w Kościele Birztańskim, opłacanie pensji rocznej miejscowemu Organistwie Rb. 15. i na utrzymanie szkieletu Księza Plebana miejscowego.

Altarzy osobney niema, ani Filij — Szkołki parafialney także niema, ani też Domu Szpitalnego, Ubodny miechu, i po Domach Gospodarzy Miałstajonowych — Na te więc rzekadcy i funduszu żadnego niema.

2^o) w Roku 1643. Februarii 6. dnia Władysław Król Polski nadał Fundusz ziemny Kościołowi Birztańskiemu, to jest: w Miasteczku Birztańskim Dwór z Ogrodami Wamyrnemi i Frulowem, z całym polem na ow czas przez Dwór używanym, nazwanym Dworyszej, z Łasami i Lasami — osobno między Smutami Miechan Birztańskimi półtorej włoki pustoty, i podobnie pustą, siedzibę, we wsi Szliwanach — Uroczyska Langwinipali i Podgurska koniżę się — Łasce wioski, Łydeckany z całym jej obrębem z Łasami i Lasami, nierostowu- jąc w niej najmniejszą część ziemi, ani lasów dla siebie, ani też dla Najjaśniejszych Sukcesorów swoich, a tym samym: dla Starostwa Birztańskiego nie Ewyppował.

Dworyszej niegdys paprota Dworna, a później plebania, dla ruchu polci robotnika niemogła być wyrabiana przez Plebanów pierwszych, a leżąc odogiem

Odłogiem przez czas niemady lasem zarodo, i dwo upuruplone zostao przez Miephan
Bisptanskiich - szeregubnie: ludy ich trzeci poletek na melo, Niemnem leiazcy w roku
1794. Dostad pod Panowanie Krola Pruskiego, razem tez i czesci ziemni Koscielny kraj
Duzajcy sie, po miedzy ich ~~krasami~~, i ze onym na tomiaet ziemni niebudano; proste bez
wiedzy plebanskiiej Las fundupowy wytrzebili, i na pole dla siebie ^{nie} Miefuzanie Starostwa
Bisptanskiiego wyrobili, a plebanskiemu wdosiannowi atego nie niedali; i to jest dowo-
dem: ze w niektorych miyskach wprzey Miefuzanie nie mieli rowney ilosci ziemni,
a niektory i kupnie nie w nich mieli; wprzey wiecej roku 1837. Gdowa
Wdosi Bisptanskiiej Jakiob Kurzynski rozbil dla Starostwinskiich Miefuzan wyrytkiich na
Samy jednostajny; a iteraż Wdosiannowi Plebanskiemu nie niedali - Jako wiecej
Miestyego Bisptansy na dwoich poletkach zostao, proste xrupone bylo suk-
lai chleba, i tym sposobem fundup Plebanski xmagnie upuruplili - Takie
we wsi Saliewanach ziemni Odłogiem leiazcy przez Miefuzanow Starostwinskiich
w niej xizajcych byla xatobiana jakoby za wiadomoia, pozmiednikow plebanow
Bisptanskiich na trzeci snop, a przez tatiowy wyteke, prxywoili lepsze miy-
sa, a podlypsze xostawili przy plebanij, tym samym proste miedze pokonywili;
i dopiero nowo osiedlony Gospodarz Plebanski, spokojnie po przyjacielstwu xprostowal
onych ziemni, bez szeregubniwego przewnazenia pomiany - Podobnie Mroczynka
Langwinifkai i Podgurska niemaja, caly wojy obfyrnosci - Gdya w Langwi-
nifkach Miefuzanie Starostwinskiiej Bisptansy na dzysiem trzeciego poletku do
Panstwa Pruskiego, a teraz Polskiego, Las Kosielny wytrzebili na pole i Lajki,
i dla siebie obrócili, a porostady Las, Sztat Lesny plebanij wycia wabra-
nia - w Mroczynsku Podgurska, wie Miefuzanie Bisptansy xpodobney
potrzeby xawiztkowali, a dla plebanij trzy Morgi xostawili, i to nie xpedna

We wsi Lydeylanach prawie podobne, ziemni fundupowej Starostwa Bisptans-
skie xajdo, ktore moglo byci okolo roku 1800. - Na cewas za xradow Genarda
Woyse Mofypiskich Slesarskiego Karowca, postawiono, Las wycisto i na pole
do Dworu wyrobiono, poniewaz pierwicy niebylo Dworu ni papym Dwornej;
pionicy ludy xadoiny xostal Dwor w spodpraniu i Las na papym, wytre-
biono; - we wsi Lydeylanach dwa Domy wdosiannskie Starostwa Bisptanskiiego
xabudowalo i osiedlilo Miefuzanow na ziemni fundupowej - Ze xad wtey
wsi Lydeylanay xowiazcy sie, Starostwa Bisptanskiiego posiadosci niemialo stosownie
do nadania Krolewskiego, procelonywa Inwentarz tegoż Starostwa w r. 1798. spo-
wadzony -

Do tejpie wsi Lydeylan gwardownie wdardow, Jozno, pierwicy przez
Siotra Miliuwixa profesora Mielipeli, a pionicy przez Saka xajdo czesci
gruntu Kosielnego w samy Lydeylanach, i trzeci poletek jey xdrugiej strony

niekiedy Urzędowi leżacy, onym przekonywają, dwa Dekrety Grodu Kowieńskiego i winy
 Wozniemka w r. 1777 nastaje, które przy innych dowodach doiono Sądowi Wydziałowemu
 Granicznemu w Jemnie Łęczyńskiemu — Na refleksję w r. 1834. Sierpnia 14. Dekretem
 Sądu Wydziałowemu Granicznemu w Jemnie promulgowanego, ziemia Kosiłowa Biskupstwa
 razem ze Starostwem Biskupstwu, dla Jemna przywrócona, została — Także wspomnie-
 nionym roku 1834. Czerwiec 23. dnia Sąd Graniczny Gubernialny Wileński rozpraco-
 wał, kwaterki i kwaterki przy Jemnie — Nad podniesienie Interes Graniczny, Jemna ręką został
 ukonstytuowany Komisarz, Majstrów Starobowych i Duchownych, a to podobno statutu powodów: że
 Komisarz Starobowy Sowieński Kozietowicki na Starobowem, a Deputat Duchowny Włk.
 Jemnieński na Duchownem Majstrów nie rozpisali się, i nie broniłi niekonnych Dób;
 lubo ze strony Plebanij Biskupstwu miał Deputat sobie powierzone niewątpliwie
 dowody, w ten sam Jk. Jemnieński wyznał przed Jm. Biskupem Kłagiewiczem w M.
 Kownie — Także ręką wysole Gubernialnego Sądu Granicznego niepowołał Stronom
 dostatecznego namyslenia się, jak mieli postąpić na obronę, obojgę wiadomości Starob-
 Włk. w tymże samym wsi roku 1834. pod jesienią przybywszy do Jemna Starobowy Komar-
 niki Szaroty, tak od Majstrów Starostwskich jako i Duchownych nawet Kopie wykopywał
 bez Deputata ze strony Duchownej, nawet niezaawdomił plebana Biskupstwu dla
 wiadomości Dziadarnia wójego, ten wspólnie z włościaninem Starostwa Biskupstwu
 Adamem Wołotką, jako Starostw Stronem Lasow Starobowych dawny Biskupstwu, po-
 dług własnego Dziadarnia Kopie wykopywali —

Przeto Głoby wedle funduszu cada ziemia Kosiłowa Biskupstwu niezarupona
 została, mogłaby wynosić na Wsole trzydzieści góra, ten dopiero dostatecznie jej ilości
 wiedzieć niemożna — Jednakże zbliżając się, lubo tu nie pewnej prawdziwie; może być
 w Biskupstwach i bliższych i różnorodnych Wsole 5. Morygow 24. — a we wsi
 Łęczyńskach Wsole 5. Morygow 4. —

3) W Miasteczku Biskupstwach, we wsi Łęczyńskach i bliższych na plebania Biskupstwu
 Dymow 4. i w nich po ostatniej rewizji Dupa Morygow 45. — Kierunek 44. —
 Jak ziemia Kosiłowa Biskupstwu, tak również i Włościanie nadani są, przez
 Króla polskiego Władysława 4. W r. 1643. Czerwca 6. dnia na ten Cel, aby w Kosiłowie
 Parafialnym Biskupstwu Niedzielnym i Włościanom Dniami Moza święta doprawowana
 była. —

Głoby to Bóg Najwyższy ukazał, aby ta wiadomość przez Ministerstwo
 dopła przed Tron Najmilszemu Cesarza Jego Mości, moimaby posiadać
 nadzieję, iż w rozporządzenia Najwyższej Opieki Monarszej w pełni kabory
 przez Jemna domieszone, przywrócone zostały wspólnie Starobowym Majstrów i
 Plebanij Biskupstwu, razem oddając i ziemia, kabrana, Kosiłowowi Biskupstwu przez
 Starostwa Biskupstwu przywrócony, a przeto los niepomysłny, zamieridby się w niewyga-
 daj pamięć, Bogobawiają, wprzechwadam, Opieki, Kopy, i nieustannie błądząca,
 Najwyższego Boga o najprzebieższe panowanie i najdłuższe lata Najcenniejszego
 Monarchy —

Datt w Plebanij Biskupstwu 1838. r. Augusta 20. dnia
 — Hierz Mateusz Porwinski Pleban Biskupstwu